

på lands- eller landsdelsniveau, typisk sker fra en anden sygehusafdeling eller et andet sygehus.

Det forudsættes, at Rigshospitalets somatiske afdelinger omfattes af det frie valg. Til gengæld vil der i en 3-årig periode ikke ske en udvidelse af hospitalets samlede kapacitet. Derved begrænses muligheden for at tage patienter i behandling, som ikke har lægelig indikation for at skulle behandles på Rigshospitalets højt specialiserede afdelinger. Herudover sikres, at Rigshospitalet fuldt ud kan overholde indgåede aftaler om ydelser til brugeramterne, herunder at der er den nødvendige kapacitet til rådighed til at varetage den samlede behandlingsforpligtelse over for befolkningen i hospitalets lokalregion i Københavns kommune.

Amtskommunerne forudsættes som hidtil indbyrdes at indgå aftale om betaling og afregning for de patienter, der behandles uden for bopælsamt kommunen.

Til § 40

Bestemmelsen erstatter sygehuslovens §§ 4 og 10 om amtskommunernes adgang til at drive og benytte institutioner i udlandet.

I henhold til disse bestemmelser er der ved bekendtgørelse nr. 69 af 17. februar 1983 om adgang til højt specialiseret behandling i udlandet fastsat regler for henvisning og afholdelse af udgifter til sådan behandling. Efter bekendtgørelsen afholdes udgifterne til behandlingen af staten, mens udgifterne til befording, herunder for eventuel ledsager, afholdes af bopælsamt kommunen. Det er hensigten at opretholde denne adgang til behandling i udlandet.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alene højt specialiseret behandling. Der er ikke fundet grundlag for at opretholde en bredere adgang for sundhedsministeren til at fastsætte regler for amtskommunernes drift og benyttelse af institutioner i udlandet som i den gældende sygehuslov.

Til § 41

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 16 a, stk. 1, 2. pkt., i sygehusloven.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til § 10, stk. 2, i sygehusloven. Bestemmelsen sigter alene mod fastsættelse af betalingsregler for de såkaldte selvbetalere. Det vil i praksis først og fremmest sige ikke akutte patienter med bopæl i udlandet. Betalingsregler er i dag fastsat i § 9 i bekendtgørelse nr. 597 af 16. november 1982 om adgang til ydelser efter lov om sygehusvæ-

senet og lov om svangerskabshygien og fødsels-hjælp. Reglerne drejer sig fortrinsvis om beregning og opkrævning af betaling for behandling.

Til § 43

Den gældende sygehuslovs § 5 a indeholder en række bestemmelser om udbetaling af beløb til personlige fornødenheder og indbetaling af egne indtægter for særlige grupper af pensionister, plejepatienter og andre med længerevarende indlæggelse på sygehus.

Disse bestemmelser foreslås på grund af deres store detaljeringsgrad overført til en bekendtgørelse. Det er ikke hensigten at ændre indholdet i reglerne.

Til kapitel 9

De gældende regler om befording i forbindelse med behandling på sygehus eller hos praktiserende læge, følger dels af sygehuslovens §§ 6-8, dels af sygesikringslovens §§ 17-18, samt af bekendtgørelser og cirkulærer i medfør heraf. I lov om svangerskabshygien og fødsels-hjælp er henvist til sygehuslovens regler.

Det er med lovforslaget hensigten at fastholde indholdet i de gældende regler, hvorefter der bl.a. er særlige ordninger for pensionister. Der er dog tilstræbt en forenkling i lovforslaget, og alle detaljeregler tænkes overført til en bekendtgørelse.

Den særlige bestemmelse i sygesikringslovens § 19 om, at kørselsgodtgørelse til praktiserende læger, der tilkaldes til gruppe 1-sikrede, fastsættes i overenskomst, er ikke videreført, fordi dette spørgsmål må løses på samme måde som for ydelser til lægen i øvrigt.

Ansvar for samtlige opgaver vedrørende patientbefordring samles efter lovforslaget hos amtsrådet.

Til § 44

Reglen i stk. 1 svarer til § 6, stk. 1, i sygehusloven, og til § 17, stk. 3, i sygesikringsloven.

Forslagets stk. 2 svarer til § 6, stk. 2, i sygehusloven, samt til § 17, stk. 1, i sygesikringsloven, mens reglen i stk. 4 svarer til regler efter sygesikringslovens § 17, stk. 2.

I stk. 3 foreslås det, at patienter, der efter eget valg ønsker at blive behandlet uden for bopælsamt kommunen, uden at det er nødvendigt af behandlingsmæssige grunde, alene har ret til gratis befording eller befordingsgodtgørelse svarende til afstanden til det nærmeste sygehus, hvor behandlingen kunne have fundet sted. Konkret kan det være vanskeligt at opføre forskellen mellem den faktiske befordrings-